

دلیل رونق قاچاق قطعات خودرو؟

به اعتقاد رئیس کمیته لوازم بدکی انجمن صنایع همگن نیرومحركه و قطعه‌سازی خودرو کشور، درحالیکه فرایند رسمی ثبت سفارش و تخصیص ارز برای واردات قطعات بدکی خودرو با تاخیرهای طولانی و پیچیدگی‌های اداری مواجه است، مسیر قاچاق برای تأمین قطعات بازار جذاب‌تر شده است.
بابک کریمخان - رئیس کمیته لوازم بدکی انجمن صنایع همگن نیرو محركه و قطعه‌سازان کشور- در گفت‌وگو با ایسنا، در رابطه با افزایش قاچاق انواع قطعات و لوازم بدکی خودروها، اظهار کرد: زمانی‌که فرایند رسمی واردات تا این حد بسیار زیاد زمان‌بر و فرسایشی باشد، بسیاری از بازرگانان عطای آن را به لقایش می‌بخشند. در شرایطی که ثبت سفارش انجام شده اما ارز تخصیص داده نمی‌شود یا کالا در گمرک مانده و اجازه ترخیص ندارد، طبیعی است که به‌تدریج راه قاچاق جذاب‌تر شود.
وقتی نیاز بازار فوری و نقد است، مسیر قاچاق انتخاب می‌شود.وی افزود: همچنین با کاهش فاصله قیمت ارز آزاد و ارز نیمايي، جذابیت اقتصادی قاچاق نیز افزایش یافته است؛ حالا دیگر برخی ترجیح می‌دهند قطعه را از مسیر غیررسمی وارد کنند تا سریع‌تر به دست مشتری برسد.
کریمخان تأکید کرد: رفع این بحران تنها با اصلاح ساختار ارزی، تسهیل فرایند ثبت سفارش و نظارت دقیق بر عملکرد واردکنندگان ممکن است.
زمانیکه شرایط اقتصادی، ارزی و بروکراسی اداری به گونه‌ای است که تولیدکننده یا واردکننده نمی‌تواند وظیفه‌اش را انجام دهد، نتیجه آن جز صف‌های طولانی مشتریان در تعمیرگاه‌ها، خودروهای بدون قطعه و افزایش بازار سیاه، نیست.
این عضو هیات رئیسه انجمن قطعه‌سازی ایران تصریح کرد: کمبود قطعات بدکی خودرو، به‌ویژه در میان محصولات داخلی وارداتی، تنها یک مشکل فنی نیست، بلکه حاصل مجموعه‌ای از اختلالات ساختاری در نظام ارزی، واردات رسمی، نظارت ناکارآمد و نبود ضمانت اجرایی بر تعهدات شرکت‌های واردکننده است. آنچه که امروز در نمایندگی‌ها و تعمیرگاه‌ها مشاهده می‌شود، رنگ خطری برای سیاست‌گذاران است تا هرچه زودتر با رویکردی واقع‌بینانه و اجرایی، گره از این زنجیره پیچیده بگشایند.
به گزارش ایسنا، بررسی‌ها نشان می‌دهد که سالانه بیش از دو میلیارد دلار قطعات بدکی خودرو به صورت قاچاق وارد کشور می‌شود که بیشترین سهم از این واردات غیررسمی را ترمز و سیستم تعلیق برای خودروهای لوکس به خود اختصاص داده‌اند؛ کارشناسان بارها پیچیدگی در ثبت سفارش، طولانی شدن فرایند تخصیص ارز نیمايي و تاخیر در ترخیص کالا را گمرک را به عنوان عامل اصلی رشد قاچاق معرفی کرده‌اند. این درحالیست که با کاهش اختلاف نرخ ارز آزاد و نیمايي، واردات غیررسمی جذاب‌تر شده است؛ تاجران ترجیح می‌دهند برای تأمین فوری نیاز بازار به مسیر قاچاق روی بیاورند. این وضعیت تنها به بازار سیاه دامن می‌زند؛ بلکه خطوط تولید داخل و خدمات پس از فروش را نیز با کمبودی سابقه‌قطعه مواجه ساخته است.

خبر

تغییر کیفیت آب تهران؟

با ادامه خشکسالی و افزایش فشار بر منابع آبی استان تهران، نگرانی‌ها نسبت به وضعیت آب شرب پایتخت افزایش یافته است. در حالی که تأمین کِمیت آب با مشکلات جدی روبه‌رو شده، مسئولان بر این نکته تأکید دارند که حفظ کیفیت آب از اولویت‌های اصلی وزارت نیرو بوده و به‌طور مستمر تحت کنترل دقیق قرار دارد. به گزارش ایسنا، تهران از منابع متنوعی برای تأمین آب بهره می‌گیرد؛ حدود ۵۰ درصد از منابع زیرزمینی و ۵۰ درصد از سدها و منابع سطحی، این تنوع منبع، در کنار شبکه‌ای باییش از ۲۱ هزار کیلومتر طول و زیرساخت‌هایی که برخی از آن‌ها تا ۷۰ سال قدمت دارند، شرایط مدیریت آب در پایتخت را پیچیده کرده است. با وجود این پیچیدگی‌ها، نظارت بر کیفیت آب به‌صورت مستمر ادامه دارد. به گفته مسئولان، نزدیک به هزار واحد آزمایشگاهی در کشور فعال هستند که بخشی از آن‌ها به‌صورت ثابت و سیار در استان تهران، وضعیت کیفی آب را پایش می‌کنند.
آطور که بزرگ زاده سخنگوی صنعت آب تأکید کرده‌آبی که در اختیار مردم قرار می‌گیرد، از نظر سلامت، در سطح استاندارد ملی قرار دارد و خود کارکنان صنعت آب نیز همان آب را مصرف می‌کنند. به گفته وی کِمیت آب را نمی‌شود همیشه با هزینه جبران کرد. وقتی بارش نباشد یا ایخوان خالی باشد، حتی بول هم راه‌گشا نیست. اما کیفیت را سرمایه و کنترل می‌توان مدیریت و اصلاح کرد. در این بین تقویت مدیریت مصرف، استفاده از پساب و به‌روزرسانی ساختارهای فرسوده مورد توجه است.
از سوی دیگر، پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که تا سال ۱۴۰۷ باید مصرف آب در استان تهران از ۳۰۷ میلیارد مترمکعب به ۲۰۲ میلیارد مترمکعب کاهش یابد. کاهش برداشت از منابع زیرزمینی نیز یکی از اقدامات ضروری در این مسیر است. همچنین سهم بخش کشاورزی از مصرف آب استان که حدود ۴۵ درصد است، باید بازنگری شود. کارشناسان می‌گویند اگرچه کمبود بارش و کاهش ذخایر سدها باعث فشار مضاعف بر تأمین آب شده، اما کیفیت آب با مدیریت، پایش و سرمایه‌گذاری قابل کنترل است. از همین رو، تأکید بر مدیریت مصرف، اصلاح تعرفه‌ها و استفاده از پساب در بخش‌های غیرشرب، از مهم‌ترین محوره‌ای برنامه‌ریزی وزارت نیرو در پایتخت اعلام شده است.
با این حال مشتریان در صورت ایجاد مشکل در کیفیت آب می‌توانند به سامانه ۱۲۲ اطلاع دهند. در حال حاضر بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ نفر در این سامانه مشغول پاسخگویی هستند. اگر نیاز باشد، تعداد نیروها را بیشتر می‌کنیم تا به سرعت مشکلات شناسایی و پیگیری شود.

پنجشنبه
۰۵ ۰۵ ۱۴۰۴
سال هشتم
شماره ۲۱۶۲
۲۸ مهر ۱۴۴۷
۲۴ جولای ۲۰۲۵

«آرمان ملی» ضرورت اصلاحات سیاست‌های آبی را بررسی می‌کند

راه برون‌رفت از بحران آب

آرمان ملی: ایران نیز همچون برخی از کشورهای جهان هم‌زمان با تغییرات اقلیمی شدید با یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های زیست‌محیطی خود یعنی بحران آب مواجه است. این بحران که به دلیل ترکیبی از عوامل طبیعی و انسانی به وجود آمده، به شدت بر زندگی روزمره مردم و توسعه اقتصادی کشور تأثیر گذاشته است. هرچند این روزها بیشترین توصیه برای صرفه جویی آب به مردم و در بخش مصرف خانگی است که البته دور از منطق نیست، اما در عین حال از این امر نباید غافل شویم که، مصرف آب در بخش‌های مختلف به ویژه کشاورزی و صنعت به طرز نگران‌کننده‌ای بالا رفته است. کارشناسان معتقدند هرچند تغییرات اقلیمی عامل اصلی ایجاد بحران در وضعیت آب در سراسر دنیا محسوب می‌شود، اما قطعا مدیریت و برنامه‌ریزی صحیح می‌تواند از چالش‌ها و آسیب‌های احتمالی آن بسیار بکاهد. به گفته این افراد بی توجهی به مصرف آب شدید در حوزه کشاورزی و استفاده از روش‌های سنتی و هدررفت آب، کشت گیاهان آب‌بر... و از جمله عواملی است که باعث شده است در وضعیت بحرانی کنونی قرار گیریم.

سهم غالب کشاورزی

به گزارش «آرمان ملی»، به اعتقاد کارشناسان؛ کشاورزی به عنوان یکی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان آب شناخته می‌شود و در بسیاری از نقاط کشور هنوز از روش‌های سنتی آبیاری استفاده می‌شود که منجر به هدررفت قابل توجه آب می‌شود، علاوه بر این انتخاب گیاهان در مناطق کم‌آب و عدم توجه به شرایط اقلیمی، فشار بیشتری بر منابع آبی وارد کرده است. این در حالی است که صنایع نیز به دلیل استفاده از فناوری‌های قدیمی و ناکارآمد در مدیریت آب، به بحران دامن می‌زنند. در این میان قطعا ترویج فرهنگ صرفه جویی آب یکی از راه‌های گذر از بحران آب تلقی می‌شود، اما با توجه به آمارها مصرف خانگی در مقایسه با مصرف آب در بخش کشاورزی سهم کمتری را به خود اختصاص می‌دهد و بسیار مطلوب است مدیران متخصص تمرکز خود را در جلوگیری از هدررفت آب در شبکه فرسوده آبیاری در این حوزه متمرکز کنند. بر اساس بررسی‌های صورت گرفته؛ بخش کشاورزی با اختصاص دادن سهم غالب از منابع آبی کشور، یکی از اصلی‌ترین عوامل تشدید بحران آب است. روش‌های آبیاری سنتی مانند غرقایی که هنوز در بسیاری از مناطق کشور رایج است، موجب هدررفت حجم عظیمی از آب می‌شود. علاوه بر این، انتخاب گیاهان آب‌بر مانند برنج در مناطق کم‌آب و الگوی کشت نامناسب بدون توجه به شرایط اقلیمی هر منطقه، فشار مضاعفی بر منابع آبی وارد کرده است. کارشناسان معتقدند با تحول در بخش کشاورزی می‌توان سهم عمده از منابع آب را ذخیره و صرفه جویی کرد. جایگزینی سیستم‌های آبیاری قطره‌ای و تحت فشار به جای روش‌های غرقایی، اصلاح الگوی کشت و توسعه کشت محصولات کم‌آب‌بر و انطباق الگوی کشت با شرایط اقلیمی هر منطقه و همچنین با استفاده از فناوری‌های نوین و به کارگیری سنشس از دور و هوش مصنوعی برای مدیریت دقیق آبیاری و... از جمله راه‌هایی به شمار می‌آید که در سراسر دنیا از آن به منظور مواجهه صحیح با بحران کمبود آب بهره می‌جویند.

کنترل هدررفت آب

از طرفی، در عین حال که مصرف خانگی سهم کمتری از کل منابع آبی را به خود اختصاص می‌دهد، اما قطعا چالش‌های خاص خود را دارد. شبکه‌های فرسوده توزیع آب در شهرها، کیفیت نامطلوب آب و افزایش جمعیت شهری، مدیریت آب شرب را به معضلی پیچیده تبدیل کرده است، در نتیجه این شرایط نشان دهنده عدم تعادل جدی بین منابع موجود و مصارف آب است که می‌تواند به کمبود مطلق آب در برخی مناطق منجر شود. صاحبانظران معتقدند؛ برای مقابله با بحران آب، نیاز به تحول در شیوه‌های مدیریت آب داریم. نوسازی سیستم‌های صنعتی و ارتقای شبکه‌های توزیع آب از جمله اقداماتی هستند که باید به سرعت انجام شود. از طرف دیگر، افزایش آگاهی عمومی درباره ارزش آب و روش‌های صرفه جویی، می‌تواند به کاهش مصرف و بهبود وضعیت منابع آبی کمک کند. با وجود سهم نسبتاً کم مصرف خانگی از کل منابع آبی، این بخش با چالش‌های منحصربه فردی روبه‌رو است. شبکه‌های فرسوده توزیع آب شهری با

armanmeli.ir

سال هشتم

شماره ۲۱۶۲

armanmeli.ir

سال هشتم

شماره ۲۱۶۲

«آرمان ملی» ضرورت اصلاحات سیاست‌های آبی را بررسی می‌کند

راه برون‌رفت از بحران آب

شبکه‌های فرسوده توزیع آب با هدررفت چشمگیر، کیفیت نامطلوب آب در

برخی مناطق و افزایش جمعیت شهرنشین، مدیریت آب شرب را به معضلی

پیچیده تبدیل کرده است

درصد بالای هدررفت، کیفیت نامطلوب آب در برخی مناطق و افزایش جمعیت شهرنشین، مدیریت آب شرب را به معضلی پیچیده تبدیل کرده است. در بسیاری از شهرها، سیستم‌های لوله‌کشی قدیمی باعث هدررفت قابل توجه آب می‌شود.

آب در بخش صنعت

قرارگیری ایران در بحرانی‌ترین زمان از نظر منابع آبی به قدری شدید است که کاملاً برای همگان محسوس است. بر اساس داده‌های منتشر شده، مصرف سالانه آب در ایران به ۹۸.۱ میلیارد متر مکعب رسیده است، در حالی که منابع آبی کشور محدود و در حال کاهش هستند. این بحران پیچیده ناشی از ترکیبی از عوامل طبیعی و انسانی است که سیستم‌های تأمین و توزیع آب را تحت فشار بی‌سابقه‌ای قرار داده است. صنایع ایران با مشکلات جدی در مدیریت آب مواجه هستند. بسیاری از واحدهای صنعتی از فناوری‌های قدیمی و آب‌بر استفاده می‌کنند و سیستم‌های بازایافت آب در آنها یا وجود ندارد یا ناکارآمد است. این در حالی است که برخی صنایع آب‌بر در مناطق کم‌آب مستقر شده‌اند که این تصمیم‌گیری‌های غلط جغرافیایی، بحران را تشدید کرده است.

منابع در خطر

مطابق با آمار اعلام شده؛ ایران از حدود ۴۲ میلیارد متر مکعب منابع سطحی و ۵۹.۵ میلیارد متر مکعب از منابع زیرزمینی برخوردار است. اما این منابع به دلیل برداشت‌های بی‌رویه، کاهش نزولات جوی و مدیریت نادرست در معرض تهدید جدی قرار دارند. افت سطح آب‌های زیرزمینی و خشک شدن قنات‌ها و چاه‌ها نشانه‌های واضحی از این بحران هستند. مقایسه حجم مصرف سالانه (۹۸.۱ میلیارد متر مکعب) با منابع موجود نشان دهنده کسری قابل توجه و خطرناک است. این عدم تعادل به معنای برداشت از ذخایر استراتژیک و کاهش کیفیت آب‌های زیرزمینی به دلیل نفوذ آب‌های شور است. اگر این روند ادامه یابد، برخی مناطق کشور در آینده نزدیک با کمبود مطلق آب مواجه خواهند شد.

راهکارهای فوری و بلندمدت

نوسازی سیستم‌های صنعتی از جدی‌ترین اقدامایی به شمار می‌آید که همه کارشناسان بر انجام آن اجماع دارند. علاوه بر این، بازچرخانی آب و اجرایی کردن سیستم‌های بازیافت آب در صنایع آب‌بر، با جابجایی صنایع و انتقال تدریجی صنایع آب‌بر به مناطق پرآب‌تر، استفاده از فناوری‌های کم‌آب‌بر و سرمایه‌گذاری در فناوری‌های تولید کم‌مصرف آب راه‌حداقل می‌رساند، نوسازی شبکه‌های توزیع و اهتمام

مدیرعامل پالایشگاه نفت اصفهان:

انتقال آب دریا به پالایشگاه اصفهان عملیاتی شد

در پالایشگاه اصفهان آغاز شده و مقرر است حدود ۷۰۰ هزار مترمکعب آب از نیاز ماهانه عمان پالایشگاه اصفهان از این طریق تأمین شود. مدیرعامل پالایشگاه نفت اصفهان با تأکید بر استمرار و پایداری تولید در این شرکت، با اعلام اینکه پالایشگاه اصفهان نخستین صنعت استان است که از آب دریا استفاده می‌کند، بیان کرد؛ با اجرایی شدن طرح انتقال آب از دریا، یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های صنایع اصفهان یعنی کمبود آب برطرف می‌شود و ظرفیت تأمین آب مورد نیاز صنایع استان از این طریق وجود دارد.

و سهامداری صنایع بزرگ استان، مسیر

بهره‌گیری از منابع پایدار مانند آب دریای عمان فراهم شده است.

دریا به استان اصفهان با اعلام اینکه این پروژه از مهم‌ترین پروژه‌های پالایشگاه اصفهان به شمار می‌رود که با هدف تأمین پایدار آب مورد نیاز صنایع بزرگ استان، به‌ویژه در شرایط بحران کم‌آبی، اجرایی شده و به بهره‌برداری رسیده است، اظهار کرد؛ در توجه به موقعیت جغرافیایی خاص استان اصفهان و خشکسالی‌های مکرر، موضوع تأمین آب صنعتی سال‌ها در دستور کار بوده که با تأسیس شرکت مجری انتقال آب

اقتصاد

سال هشتم

شماره ۲۱۶۲

«آرمان ملی» ضرورت اصلاحات سیاست‌های آبی را بررسی می‌کند

دوره بین

عضو اتاق بازرگانی ایران:

تغییر پایتخت موضوع جدی است

یک عضو اتاق بازرگانی ایران گفت: اکنون ۹۰ درصد آب در کشاورزی مصرف می‌شود و ۸۵ درصد کشاورزی ایران هنوز غرقابی است و اکنون اگر بخواهیم دنبال مقصر باشیم کسانی مقصر هستند که بر طبل خودکفایی کوبیدند و باعث شدند ارومیه را خشک کنیم و سیب بکاریم، زاینده‌رود را خشک کنیم و تهران را به تنش برسانیم همه اینها اشتباهات تاریخی کشور بودند. فرشید شکرخدايي در گفت‌وگو با ایسنا، در ارزیابی اوضاع آب در تهران با توجه به هشدارها نسبت به از مدار خارج شدن برخی سدها ز جمله ماملو اظهار داشت: ما پنجمین سال متوالی خشکسالی را در کشور سیری می‌کنیم و در تهران نیز در سال این گذشته نزدیک ۴۰ درصد کاهش بارش داشتیم، اکنون در تپیک انتهایی سال هستیم و در این فاصله اندک باید مدیریت بحران کنیم. وی افزود: کاهش فشار آب، نصب مخازن ذخیره آب در منازل و در نهایت برداشت از آب‌های زیرزمینی است که به صورت حد اکثری در حال انجام است اما ماصل موضوع این است که بزرگ شدن تهران در این حد کار منطقی و کارشناسانه‌ای نبوده و عامل اصلی همین است، برنامه قدیمی کشور ما این بوده که باید در کنار دریا توسعه پیدا می‌کردیم و لکه‌های جمعیتی در حاشیه خلیج فارس و مکران ایجاد می‌شدند، اما نشده است.

این عضو اتاق بازرگانی ایران گفت: به نظر نمی‌رسد در کوتاه‌مدت راه‌حلی را برای برطرف کردن تنش آبی تهران شاهد باشیم مگر اینکه به بارش نرمال برگردیم که مشخص نیست با تغییر اقلیم چقدر این امکان فراهم خواهد شد، حتی اگر برای سال بعد بارش کافی باشد باز هم ذخایر کفاف نخواهد داد سد کرج که شاید آخرین امید تهران باشد اما علاوه بر تهران شهر کرج هم که از این سد تغذیه می‌کند؛ مشکل آب دارد با این اوصاف تنش آبی در انتهای مراد به پیک خود می‌رسد و احتمالاً شاهد قطع آب در نقاط مختلف تهران خواهیم بود. وی تصریح کرد: در ۵ سال گذشته ۳۰ تا ۴۰ درصد آب تهران از آب‌های زیرزمینی تأمین شده است، ضمن اینکه آب‌های سطحی بشدت کاهش پیدا کرده است و راهکار این بوده که فاضلاب تهران به چرخه برگردد و این آب برای مصارف غیرشرب استفاده شود اما ما چرا به حدی غرغنج شده که این برنامه نیز چالش را بر اراحتی رفع نمی‌کند، واقعیت اینکه این تنش به این زودی قابل حل شدن نیست و در نهایت شاید منجر به مهاجرت معکوس در تهران شود. شکرخدايي با بیان اینکه کاهش مصرف آب و تغییر اقلیم راه حل نهایی مشکل آب شهر تهران خواهد بود، خاطرنشان کرد: با تداوم این شرایط شاید برخی مناطق تهران در درازمدت برای سکونت مناسب نباشد، اتفاق تلخی است اما برخی تبعات تغییر اقلیم همین موضوع است. زیرا به صرفه نیست که از شمال یا جنوب آب را به تهران برسانیم بنابراین لکه جمعیتی باید تغییر کند. موضوع آب در تهران تهدید مهمی است و در کوتاه‌مدت قابل حل نیست.

وی گفت: ما به این سرعت شهرک‌های اطراف تهران از جمله پردیس، پرند، هشتگرد و اندیشه را توسعه و جمعیت را افزایش دادیم و به همان نسبت نیز مشکل آب را بیشتر کردیم نباید اطراف تهران را توسعه می‌دادیم و اینها موضوعاتی است که ما را به این می‌رساند که باید مهاجرت معکوس شود تا مشکل آب حل شود، شاید بهتر بود این شهرک‌ها در استانی مانند لرستان احداث شوند که بعد از گیلان و مازندران بیشترین حجم بارش را در کشور دارد و اکنون بیشترین آب اضافه در این استان وجود دارد که می‌توان برای کشاورزی و شرب استفاده کرد. اوضاع آب در گیلان و مازندران بد نیست اما از حوزه مهاجرت اشباع شده‌اند. این کارشناس حوزه آب و انرژی تأکید کرد: باید در نظر داشته باشیم که با مهاجرت معکوس نیز این ماجرا تمام نمی‌شود، ما در کمربند خشک زمین قرار داریم و بیشترین اتقایل اقلیم بر این محدوده است، با افزایش دمای کره زمین همه آسیب می‌بینیم. وی یادآور شد: عدا دی در گذشته با توسعه پایدار مخالفت کردند و با این توجیه که اینها مواضع غربگرایانه است جلوی عملکرد صحیح را گرفتند و اکنون می‌بینیم که تمام اظهارنظرها در این حوزه واقعی بود، حتی این موضوع را در امریکا هم شاهد بودیم که به‌عزم ترامپ این ادعاها دسیسه چگیران است اما واقعیت اینکه تغییر اقلیم، گرم شدن کره زمین و افزایش کربن یک واقعیت است، ما یکی از بزرگترین تولیدکنندگان هیدروکربن در دنیا هستیم و حجم زیادی کربن تولید و صادر کردیم و خروجی آن گرم شدن کره زمین است، مهاجرت دیگر به همان میزان که ما در گرم شدن کره زمین دخیل هستیم بیش از ما امریکا، عربستان، قطر و... نیز مقصرد. بالاخره ما نفت زیر پامان را فروختیم و به تغییر اقلیم دامن زدیم. امروز در عراق هم همین مشکل را داریم، ترک‌ها روی دجله و فرات سدا احداث کرده‌اند و کشاورزی خشک شده و ریزگردها را شاهدیم، در شرق هم که با افغان‌ها به تنش آبی خورده‌ایم در هر حال نوع بشر به توسعه پایدار بی توجه بوده که خروجی آن راهم می‌بینیم.

وی با بیان اینکه جنگ آینده؛ جنگ آب است، اظهار داشت: ما هم در طول تاریخ کشور کم‌آب بوده‌ایم، همیشه آب موضوع ارزشمندی بوده ما در گذشته آب را کیلومترها در زیر زمین جابجا می‌کردیم که قطره‌ای تبخیر نشود ولی اکنون ۹۰ درصد آب در کشاورزی مصرف می‌شود و ۸۵ درصد کشاورزی ایران هنوز غرقابی است و اکنون اگر بخواهیم دنبال مقصر باشیم کسانی مقصر هستند که بر طبل خودکفایی کوبیدند و باعث شدند ارومیه را خشک کنیم و سیب بکاریم، زاینده‌رود را خشک کنیم و تهران را به تنش برسانیم همه اینها اشتباهات تاریخی کشور بودند، زیرا اقلیم که دچار آسیب شود به راحتی به حالت قبل بر نمی‌گردد، ما این خزانه که به یادگار از ۴ هزار تمدن کشور را آسیب رساندیم و هنوز هم خیلی اعتقاد دارند که آسیب نزدیم.

شکرخدايي خاطرنشان کرد: تهران انتخاب خوبی برای پایتخت نبوده، آلودگی و آب از دیرباز محل مشکل بوده و اکنون تغییر پایتخت و توسعه دریا محور موضوع جدی است، وقتی ما در خلیج فارس آب داریم چرا باید فلات داخلی ایران مثل دزد و کرمان را توسعه دهیم و یا آب را با متر مکعبی ۴ یورو از عمان به اصفهان ببریم تا کارخانه‌ها کار کنند؟ اینها خطاهای ما است که ۴۰۰ میلیون دلار هزینه آب را از عمان به اصفهان و یزد برسانیم که عبدا کارخانه فولاد و مس را به خوزستان ببریم، تاون این توسعه ناپایدار خشکسالی است و برخی نمایندگان مجلس و کسانی که بدنبال توسعه صنعت در استانی مانند اصفهان و... و شهرک‌سازی در اطراف تهران بوده‌اند، باید باید پاسخ دهند.